

РЕШЕНИЕ

№ 3784

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2625** по описа за **2023** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Д. М., чрез адв. Т. С., срещу решение от 21.01.2023 г., постановено по НАХД № 10275/2022 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 112 състав, потвърждаващо издаденото от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР Наказателно постановление № 22-4332-010759/15.06.2022г., с което на касатора на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца, за нарушение на чл. 103 от с.з.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на първоинстанционното решение, поради нарушение на процесуалните правила и необоснованост, като се иска отмяна на съдебния акт и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

Претендират се разноси, за които е представен списък.

Ответникът – Г. В. Б. – началник група към СДВР – отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по основателността на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд – София град, IX-ти касационен състав, качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от легитимирано за това лице. Разгледана по същество е неоснователна.

За да обоснове извод за законосъобразност на НП, от фактическа страна съставът на районния съд е установил, че на 01.06.2022 г., около 22.36 часа В. М. управлявал лек автомобил „Мазда 3“, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. В същото време, в близост до тенис клуб „М.“, намиращ се на същия булевард, бил разположен екип на ОПП-СДВР, който патрулирал в района в състав В. З. и С. А.. Полицейският служител В. З. подал сигнал със стоп палка, образец тип „МВР“ на водача на превозното средство да спре, който обаче продължил движението си, вследствие на което бил последван от полицейските служители, подавайки сигнал със светлинна сигнализация от служебния им автомобил.

След настигането на колата, водачът на МПС спрял и му е съставен Акт за установяване на административно нарушение – при отказ, достоверен с подписа на свидетел.

Въз основа на АУАН е издадено процесното НП, с което на В. Д. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150 лв., както и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца, за нарушение на чл. 103 ЗДвП.

При тази фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, спазена е формата като двата акта съдържат всички необходими реквизити. Прието е, че нарушението е описано по пълен и достатъчен начин, за да може наказаното лице да разбере в извършването на какво нарушение е обвинено. По същество са изложени мотиви, че нарушението е безспорно установено и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл. 103 ЗДвП задължава водачите на моторни превозни средства при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спрат плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнят неговите указания. Съгласно чл. 170, ал. 3 ЗДвП при спиране на пътно превозно средство за проверка или за оказване на съдействие служителят от органите за контрол подава своевременно ясен сигнал със стоп-палка. През нощта сигналът за спиране може да бъде подаден и с описваща полукръг червена светлина. Униформен полицай може да спира пътните превозни средства и чрез подаване на сигнал само с ръка. Сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет. Цитираната разпоредба е възпроизведена в чл. 207 от Правилника за прилагане на ЗДвП, която в изр. трето допълва, че сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет чрез постоянно светещ или мигащ надпис "ПОЛИЦИЯ - С.!"

Съгласно приложената от АНО санкционна норма на чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението. За да е осъществен състава на това нарушение с привръзката към чл. 103 ЗДвП е необходимо да се установи – първо, че е

подаден своевременно ясен сигнал от контролните органи, което означава сигналът да бъде подаден така, че водачът недвусмислено да разбере, че е във връзка с отправено към него разпореждане за спиране, второ, следва да бъде подаден конкретен сигнал – някой от предвидените в чл. 170, ал. 3 ЗДвП, трето, след възприемането му от водача на моторно превозно средство, същият да не е спрял плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място.

В случая тези материалноправни предпоставки за упражняване на властническата компетентност са налице, поради което касационният съд намира атакуваното решение за правилно. Не са налице посочените в жалбата касационни пороци. Изложените от въззивния съд мотиви досежно компетентността на административнонаказващия орган, липсата на допуснати съществени процесуални нарушения и съставомерността на извършеното от касатора нарушение са правилни и законосъобразни и ги споделя напълно по реда на чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК, без да ги преповтаря. Обжалваното решение е постановено при задълбочен анализ на събраните по делото доказателства, в тяхната съвкупност, като въззивният съд е изложил съответните мотиви защо кредитира показанията на една част от свидетелите и защо не кредитира с доверие показанията на останалите свидетели. Правилно са съобразени конкретните обстоятелства при подаването на сигнала за проверка, а именно патрулният автомобил е разположен на достатъчно осветено място, при подаване на сигнала полицейският служител е бил облечен със светлоотразителна жилетка, нямало е други участници в движението, поради което водачът при необходимата бдителност не би могъл да не възприеме подаденият от контролния орган сигнал за проверка. В депозираната касационна жалба се оспорва фактическата обстановка, отразена в АУАН и НП, и приета за установена от въззивния съд, като се твърди, че не е подаван сигнал със стоп- палка, който да е своевременно и ясен. В тази насока следва да се посочи, че по аргумент от чл. 220 АПК касационният съд преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, приети за установени от първоинстанционния съд. В случая от събраните в хода на съдебното дирене пред въззивния съд доказателства настоящият състав намира, че приетата фактическа обстановка е правилно установена. Приложение намира и нормата на чл. 189, ал. 2 ЗДвП, съобразно която редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Съответно на това законово разписание, в тежест на страната, която оспорва изложената в АУАН фактическа обстановка, е да обори установената презумпция за истинност на редовно съставеният от външна страна акт.

Споделя се и извода на въззивния съд, че наложените с НП наказания - глоба в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца, са рамките на установеното от нормата на чл. 175, ал. 1 ЗДвП и се явяват съразмерни съобразно изискванията на чл. 27, ал. 2 ЗАНН и съответстващи на целите на чл. 12 с.з. Неоснователно е възражението за маловажност на случая, както и искането за намаляване на размера на наложените наказания. Като отегчаващо вината обстоятелство съдът възприема разкриващата се системност на извършване на нарушения на правилата за движение по пътищата, видно от приложената по делото справка за нарушител. Не е без значение и демонстрираното пред полицейските служители поведение на жалбоподателя, който е манифестирал служебното си положение с цел очевидно да осуети извършването на контролна проверка.

Налага се краен извод за неоснователност на касационното оспорване, поради което
Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.01.2023 г., постановено по НАХД № 10275/2022 г.,
по описа на Софийския районен съд, НО, 112 състав
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2